

Jeg har nu gjort mig Umage for at faae Sikkerhed om, at det andet Medlem har været tilstede, men jeg har ikke kunnet opnaa det; jeg vil ikke her sige, at han ikke var tilstede, men det er ikke vist, at han har været det. Der findes imidlertid i Loven om Skolekommissionerne en Bestemmelse, som siger at Intet maa foretages i Skolekommissionen, uden at Medlemmerne ere samlede i Møder, og at Alt, hvad der foregaar, skal tilføres Protokollen. Jeg vil nu haabe, at den høitærede Minister vil lade undersøge, hvorvidt det er gaaget saaledes til efter Loven med Hensyn til denne Skolekommissions uberettigede Optræden, hvorledes det forholdt sig med denne i det Mindste for det ene Medlems Vedkommende urigtige Angivelse, at han har været enig med Formanden i Skolekommissionen om denne Indstilling. Jeg vil tro, at dette er et saa alvorsligt Spørgsmaal, at den ærede Minister vil finde sig opfordret til at tage sig af det, og da Alt skal tilføres Protokollen og tilstedeværende Medlemmer skulle underskrive den, vil det være en let Sag for ham at blive overbevist om, hvorledes det hænger sammen. Sogneraadet medgav en forklarende Skrivelse, da det svarede og atter indsendte sin Indstilling, og det udtalte sig deri med stor Varme for, at Direktionen vilde gjøre Beboerne den Gledede at udnævne den første Indstillede af de Tre. Paa en hjertelig Maade og uden den allermindste Bitterhed henstillede det til Skoledirektionen, at det ventede, at den vilde udnævne denne Mand. Foruden hvad jeg allerede har nævnt om de tre paagjældende Indstillede Examinenskarakter osv., skal jeg endnu udtale, at der for dem alle Tre er de allerbedste Vidnesbyrd, Anbefalinger og Attester fra forskellige Sider, saafom fra Præster, i hvis Sogne de midlertidig have passet Skoler. Der er ogsaa en Nøgtsdagsmand tilstede her i Salen, som jeg tror i et Par Sæssioner har benyttet den ene af dem i sin Skole, og som giver ham et glimrende Vidnesbyrd haabe med Hensyn til Dygtighed og Opsørel. Den, der nu har fundet Maade for Skoledirektionens og altsaa for Ministerens Dine, har ogsaa kun Hovedkarakteren duelig og er ikke i fjerneste Henseende eller paa nogen Maade af noget Menneste, tror jeg, anset for mere skiftet eller værdig end nogen af de Tre, der ere kasserede. Han er bleven 49 Aar gammel og har flere Steder forsøgt at blive indstillet til et Skolelærerskab, men han har intet Sted opnaaet det. Derimod er han, fortæller man i Skrivelsen fra Sogneraadet, en meget afgjort Høiremand, og det kan jo opvæie mange andre Egenskaber. Jeg skal efter denne Fremstilling, som jeg har ufortøiet saa meget som muligt, stille min Forespørgsel, der lyder saaledes:

„Med hvilken Lovhjemmel har Ministeren beffikket en ikke af Sogneraadet indstillet Lærer og Kirkesanger i Tjørring By, Tjørring Sogn, Hammerum Herred?“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Den ærede Forespørger forudstillede for sit Foredrag en historisk Indledning, i hvilken han gik tilbage til Forhandlingerne angaaende Loven af 8de Marts 1856, og betegnede sin Stilling til denne Lov. Jeg tror imidlertid, der er Grund til at tvivle om, at de ærede Medlemmer, som ikke kende denne Sag, uden efter den korte Fremstilling, den ærede Forespørger nylig gav af det Sammenhang, vilde være ret paa det Rene med, hvorledes det ærede Medlems Stilling var til Sagen, og jeg skal derfor tillade mig i al Korthed at erindre derom, for at forebygge Misforstaaelse. Det ærede Medlem talte gjentagne Gange om, hvorledes vi her i Folkethinget den Gang betragtede Sagen, erindrede dernæst om, at han havde været Ordfører og gik saa over til at omtale de Bestemmelser, af hvilke han vilde gjøre Anvendelse; men Sagen kan misforstaaes, naar den fremstilles saaledes. Det ærede Medlem var vistnok den Gang Ordfører for et Flertal, og det endog et stort Flertal af Udvalget, men i den Tid hændte det stundom, at ogsaa Flertalsforslag forkastedes i Thinget, og at Mindretalsforslag vedtoges. Saaledes skete det ved denne Leilighed, at et Forslag af 3 Medlemmer, nemlig Lehmann, Møller og Ploug, af hvilke den Sidste var Ordfører, blev vedtaget af Thinget, tildeels fordi den høitærede daværende Minister optog en Del af Forslaget ved 3die Behandling; men hvorledes var den ærede Ordførers Stilling den Gang til Sagen? Det ærede Medlem gjorde den mest ubetingede Modstand; han anstrengte sig til det Alleryderste for at forklare og overtyde Thinget om, at det, der her blev budt, slet Intet var værd, at det i mange Tilfælde ikke vilde betyde det Allermindste. Naar det ærede Medlem derfor nu siger, at han anser, hvad der den Gang blev vedtaget, for en god Bestemmelse og tilføier, at han har en særlig Forskjælighed for, hvad han selv har været med til at sætte igjennem i dette Thing, er dette Udtaalelser, der kunne misforstaaes. Det ærede Medlem maa siden 1856 i en væsentlig Grad have forandret sin Opfattelse angaaende de omhandlede Bestemmelser i Loven af 1856. — Jeg skal dernæst gaa over til den Sag, Forespørgslen omhandler. Der var et Skolelærerembede ledigt, og dertil indkom der det usædvanlige store Antal af 14 Ansøgninger. Sogneraadet indstillede derpaa Tre, To, som havde Karakter for Sang og Gymnastik, og en Tredie, som ikke havde det; det paagjældende Embede var et saadant, hvormed der var forbundet Undervisning i Sang og Gymnastik. Det, der nu gav Anledning til, at Skoledirektionen sendte Sagen tilbage, var væsentlig det, at man ikke havde givet Skoledirektionen den Leilighed til at vælge, som der efter Omstændighederne tilkommer det ved at indstille 3 Kandidater, der kunde vælges til Embedet. Skoledirektionen mindede nemlig om, at